

Nr 68.

Ankom till riksdagens kansli den 28 april 1933 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder för beredande av ökade möjligheter att indraga lärartjänster vid folkskoleväsendet. (2:a avd.)

I en den 24 februari 1933 dagtecknad proposition, nr 154, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden samma dag, föreslagit riksdagen att förklara sig icke hava något att erinra emot att för beredande av ökade möjligheter att indraga lärartjänster vid folkskoleväsendet föreskrifter utfärdas i huvudsaklig överensstämmelse med vad i sagda statsrådsprotokoll angivits.

I samband härmed har utskottet till behandling förehåft dels två likalydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herr *N. S. Norling* (I: 262) och den andra inom andra kammaren av herr *Edvin Svensson* i Landskrona (II: 447), i vilka motioner hemställts, att riksdagen måtte i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 154 förklara sig icke hava något att erinra emot att föreskrifter utfärdas i huvudsaklig överensstämmelse med i motionerna omförmälda sakkunnigas och skolöverstyrelsens förslag, men att bestämmelserna dock böra så avfattas, att ordinarie och tills vidare anställda lärare icke i något fall avstängas från ansökningsrätt till ledigannonserade tjänster inom det skoldistrikt, dit de själva höra; dels två likalydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herr *E. Sjödahl* (I: 275) och den andra inom andra kammaren av herr *A. Andersson* i Falkenberg (II: 453), i vilka motioner hemställts, att riksdagen måtte med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 154 förklara sig icke hava något att erinra emot att för beredande av ökade möjligheter att indraga lärartjänster vid folkskoleväsendet föreskrifter utfärdas i huvudsaklig överensstämmelse med vad i Kungl. Maj:ts proposition nr 154 angivits, dock med den ändring att de städer, som ej deltaga i landsting och som av Kungl. Maj:t i enlighet med den kungl. kungörelsen av den 9 oktober 1914 befriats från inspektion av sitt folkskoleväsen genom statens folkskolein-

spektör, måtte även med avseende på uti ovannämnda proposition angivna föreskrifter betraktas såsom egna inspektionsområden, samt att extra ordinarie och vikarierande lärare, vilka minst fyra terminer tjänstgjort inom ett skoldistrikt, må äga ansökningsrätt till inom skoldistriktet ledigförklarad lärartjänst;

dels ock två likalydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herr *O. A. Ernfors m. fl.* (I: 278) och den andra inom andra kammaren av herr *E. Aronson m. fl.* (II: 454), i vilka motioner hemställts, att sådana föreskrifter måtte meddelas, att lärare vid rikets folk- och småskolor tillförbindas skyldighet att underkasta sig förflyttning från en lärartjänst till en annan sådan befattning inom annat skoldistrikt, samt att vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förberörda förslag hänsyn måtte tagas till vad i motionerna anförts.

Beträffande de av motionärerna till stöd för deras framställningar anförda skälen hänvisar utskottet, i den mån ej redogörelse härutinnan lämnas i det följande, till motionerna I: 262, I: 275 och I: 278.

I en till 1932 års riksdag avlåten proposition, nr 77, förelade Kungl. Maj:t riksdagen, bland annat, vissa förslag till ändringar i folkskolestadgan och i stadgan angående folkundervisningen i Stockholm. Dessa ändringar avsågo att bereda skoldistriktet ökade möjligheter att vid minskning av barnantalet indraga skolor och skolavdelningar. I det väsentliga inneburo förslagen beredande av ökade möjligheter att förflytta folk- och småskollärare inom skoldistriktet och att vid vakanser indraga obehörliga lärartjänster. Förslagen inneslöto också vissa bestämmelser om undervisning av barn i annat skoldistrikt än det, barnet tillhör, m. m.

I skrivelse nr 132 förklarade sig riksdagen intet hava att erinra emot i propositionen föreslagna författningsändringar. Emellertid anhöll riksdagen, i anknytning till vissa av dåvarande departementschefen gjorda uttalanden och i anledning av väckta motioner, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa skyndsamt utredning angående stadgande av skyldighet för lärare vid folk- och småskolor att låta sig förflyttas från ett skoldistrikt till ett annat ävensom så vitt möjligt för 1933 års riksdag framlägga utredning och förslag i ämnet.

Kungl. Maj:t har sedermera genom beslut den 30 december 1932 (nr 582) och den 20 januari 1933 (nr 12) utfärdat kungörelser om ändrad lydelse av folkskolestadgan, respektive stadgan angående folkundervisningen i Stockholm.

Sedan Kungl. Maj:t genom beslut den 14 juli 1932 bemyndigat chefen för eklestastikdepartementet att tillkalla sakkunniga för utredning av den i riksdagens skrivelse berörda frågan, beslöt dåvarande departementschefen den 22 juli 1932 att såsom sakkunniga tillkalla ledamoten av riksdagens andra kammare, riksgäldsfullmäktigen G. H. Andersson, Rasjön,

undervisningsrådet J. E. Engvall, ordföranden i Sveriges folkskolläraryförbund, överläraren M. N. Liander, ledamoten av riksdagens andra kammare, hemmansägaren E. E. Lindmark samt direktören i svenska landskommunernas förbund J. A. Zander.

De sakkunniga hava den 17 december 1932 avgivit betänkande med förslag i ämnet (statens offentliga utredningar: 1933: 5).

Över förslaget hava yttranden avgivits av åtskilliga myndigheter, däribland skolöverstyrelsen.

Skolöverstyrelsen har i allt väsentligt tillstyrkt de sakkunnigas förslag samt föreslagit, att bestämmelserna måtte givas i huvudsak följande innehåll:

1. Det åligger varje skoloråd att inom tre månader efter det kungörelse härom trätt i kraft hava undersökt, huruvida inom skoldistriktet finnes lärartjänst, som på grund av minskat barnantal, skolväsendets centralisering genom skolskjutsar, barns hänvisning till annat skoldistrikt eller andra omständigheter skulle kunna indragas, därest tjänsten bleve ledig. Denna undersökning skall avse tiden intill den 1 juli 1936. Före utgången av sistnämnda tid skall ny sådan undersökning, omfattande samtliga skoldistrikt och avseende ytterligare tre år, hava verkställts. Dylig undersökning må därjämte företagas inom visst skoldistrikt, då skolorådet finner anledning därtill eller skolöverstyrelsen därom förordnar.

2. Med ledning av den verkställda utredningen uppgör skolorådet förslag rörande antalet inom skoldistriktet behövliga lärartjänster. Sedan skolorådet inhämtat vederbörande folkskolinspektörs yttrande över förslaget, upptager skolorådet ärendet till ytterligare handläggning. Äro skolorådet och folkskolinspektören därvid ense, skall i skolorådets protokoll angivas antalet inom skoldistriktet behövliga lärartjänster av olika slag samt i förekommande fall antalet dylika tjänster, vilka kunna indragas. Härvid skall särskilt angivas, huru många av dessa tjänster som kunna inom den tid, undersökningen omfattar, på grund av lärarens pensionering eller andra omständigheter, indragas genom åtgärder inom distriktet. Utdrag ur det justerade protokollet tillställs omedelbart folkskolinspektören. Kunna skolorådet och folkskolinspektören icke enas, skall ärendet av skolorådet underställas skolöverstyrelsens avgörande.

Sedan ärendet sålunda slutbehandlats, underrättas lärarkåren av skolorådet om resultatet av undersökningen samt erinras i förekommande fall om den särställning i fråga om ansökningsrätt till vissa tjänster, lärarna inom distriktet jämlikt punkt 4 erhållit.

3. Folkskolinspektören skall upprätta och föra förteckning, upptagande dels de inspektionsområdet tillhörande skoldistrikt, inom vilka enligt den verkställda undersökningen antalet lärartjänster kan minskas, dels ock antalet övertaliga lärartjänster av olika slag inom vart och ett av ifrågakvarande skoldistrikt. I detta antal skola dock icke inräknas de lärartjänster, vilkas innehavare, inom den tid förteckningen avser, beräknas komma att antingen avgå eller kunna erhålla annan tjänst inom skoldistriktet. Avskrift av förteckningen tillställs skolöverstyrelsen, hos vilken även ändringar i förteckningen anmälas.

4. Då jämlikt § 19 mom. 1 d) folkskolestadgan tjänst skall kungöras ledig, skall skolorådet från vederbörande folkskolinspektör inhämta, huruvida inom inspektionsområdet finnes skoldistrikt med sådan övertalig lärartjänst,

som skall finnas uppförd å den i punkt 3 omnämnda förteckningen. Är detta fallet, lämnar folkskolinspektören uppgift å dessa skoldistrikt, varefter skolrådet kungör tjänsten ledig till ansökan. Ansökningsrätt tillkommer därvid ordinarie eller tills vidare anställda lärare från de av folkskolinspektören uppgivna skoldistrikten, dock med undantag för lärare, vilkens tjänst är i föreskriven ordning förenad med organist-, klockare- eller kyrkosångarebefattning. Ordinarie lärartjänster vid småskola, tjänster för lärare med anställning tills vidare vid mindre folkskola eller såsom biträdande lärare vid folkskola skola i detta sammanhang betraktas såsom tjänster av samma slag.

5. Lärartjänst må kungöras ledig utan i punkt 4 föreskriven begränsning av ansökningsrätten;

a) om folkskolinspektören meddelat, att det inom inspektionsområdet icke finnes skoldistrikt med övertaliga lärartjänster av ifrågavarande slag,

b) om lärartjänsten är i föreskriven ordning förenad med organist-, klockare- eller kyrkosångarebefattning samt

c) om skolöverstyrelsen, då särskilda skäl sådant föranleda, därtill lämnat medgivande.

6. Hava två eller flera behöriga sökande anmält sig till tjänst med begränsad ansökningsrätt enligt punkt 4, skall förslag upprättas och val ske med iakttagande i tillämpliga delar av vad därom föreskrives i folkskolestadgan.

7. Anmäler sig endast en behörig sökande, och vill skolrådet icke låta sig därmed nöja, eller ingen behörig sökande, skall skolrådet anmäla förhållandet för skolöverstyrelsen, som har att besluta, hur med tjänstens tillsättande skall förfaras. Därvid må överstyrelsen även kunna bestämma, att tjänsten skall kungöras ledig med ansökningsrätt jämväl för lärare inom annat av överstyrelsen angivet inspektionsområde, vilka äga den särskilda ansökningsrätt, som avses i punkt 4.

8. Anmäla sig icke minst två behöriga sökande, då tjänst jämlikt bestämmelserna i punkt 7 ånyo förklarats ledig, må skolrådet äga att kungöra tjänsten ledig utan begränsning av ansökningsrätten.

9. Då tjänst förklaras ledig med ansökningsrätt endast för lärare från vissa av vederbörande folkskolinspektör uppgivna skoldistrikt inom samma inspektionsområde, som det tjänsten tillhör, skola dessa skoldistrikt angivas i kungörelsen. Har den begränsade ansökningsrätten genom beslut av skolöverstyrelsen utsträckts även till lärare från annat inspektionsområde, skola de av överstyrelsen bestämda inspektionsområdena angivas i kungörelsen. Sökande till tjänst med begränsad ansökningsrätt i annat inspektionsområde än det, inom vilket han är anställd, skall till ansökan utom eljest erforderliga handlingar även foga av vederbörande folkskolinspektör utfärdat intyg därom, att sökanden innehar sådan anställning, som medför behörighet att söka tjänst, vilken förklarats ledig med begränsad ansökningsrätt. Sådant intyg må icke vara utfärdat tidigare än två månader före ansökningstidens utgång.

Kungörelse enligt bestämmelserna här ovan av ledig lärartjänst skall utom i den tidning, i vilken officiella meddelanden offentliggöras, införas i den eller de facktidningar, som av Kungl. Maj:t bestämmas.

För egen del har departementschefen anfört följande:

»Folkskoleväsendet har under åtskilliga år undergått en stark och snabb

expansion. Under de senaste åren har emellertid gjort sig gällande en kraftig tendens till minskning i nativiteten, varigenom flerstädes folk- och småskolornas lärjungeantal starkt sjunkit. Härigenom hava påkallats åtgärder för nedskärning av folkskoleväsendets i många avseenden alltför breda organisatoriska grundval och vissa åtgärder med detta syftemål hava också redan vidtagits. Genom de av mig i det föregående omnämnda, nyligen vidtagna åtgärderna, torde visserligen åtskilliga fördelar i detta avseende hava vunnits. Emellertid har en av de största olägenheterna vid rationaliseringssträvandena varit lärarkårens starka bundenhet vid skoldistriktet. Ett upphävande av denna bristande rörlighet hos lärarpersonalen genom en utvidgning av lärarnas flyttningsskyldighet har under diskussionen och bland annat av min företrädare i ämbetet befunnits kunna innebära betydande möjligheter till en mera noggrann anpassning av lärarkrafternas antal efter föreliggande behov.

De i ärendet tillkallade sakkunniga hava stannat vid att föreslå vissa åtgärder för förflyttning på frivillighetens väg av lärare mellan skoldistriktet. De i ärendet hörda myndigheterna hava tämligen enhälligt biträtt denna grundläggande princip i förslaget.

Så som ärendet nu ligger till, är jag icke för närvarande beredd att taga ståndpunkt till frågan om tvångsföreskrifter av ena eller andra slaget utan håller före, att det torde vara lämpligast att under nuvarande förhållanden söka sig fram på den av de sakkunniga anvisade vägen. Nu ifrågasatta åtgärder torde emellertid böra betraktas som provisoriska anordningar, vilkas verkningar först synas böra avvaktas, innan ärendet på nytt upptages.

De av de sakkunniga framlagda förslagen med de av skolöverstyrelsen däri föreslagna ändringarna synes mig kunna i allt väsentligt godtagas. I vissa enstaka punkter torde det bliva erforderligt vidtaga smärre modifierationer. Bestämmelserna synas icke för det närvarande böra införlivas med folkskolestadgan utan utfärdas såsom en fristående kungörelse. Då bestämmelsernas slutliga avfattning ej synes behöva underställas riksdagen, torde det ej vara på sin plats att här ingå på frågan om föreskrifternas närmare utformning. Jag anser det därför tillräckligt, att Kungl. Maj:t inhämtar riksdagens mening, huruvida riksdagen har något att erinra emot de grundläggande principer för ovannämnda syftemåls vinande, som av de sakkunniga föreslagits.»

I motionerna I: 275 och II: 453 har anförts bland annat följande:

I de större skoldistriktet finnes ett visst antal extra eller vikarierande lärare, i de större städerna t. o. m. ett mycket stort antal sådana lärare. Åtskilliga kommuner ha tagit hänsyn till den starka minskningen av nativiteten och därför hållit antalet ordinarie tjänster inom en snäv ram. Detta måste, då under det senaste decenniet nativiteten ständigt å vissa orter visat nedgång, betraktas som en klok förtänksamhet. Av de varje år lediga

tjänsterna ha därför blott vissa ledigförklarats, varigenom möjligheten till befordran ständigt hållits öppen för de inom skoldistriktet arbetande obefordrade lärarna. Genom vad som föreslagits komma nu dessa skoldistrikt att nödgas mottaga lärarkrafter från distrikt, som mindre framsynt ordnat sina skolförhållanden, varjämte de obefordrade lärarna, som i årtal, emellanåt 6 à 7 år eller mera, arbetat inom distriktet, på vissa håll uppgående till 10-tal och 100-tal, berövas för obestämd framtid sina befordringsutsikter inom det distrikt, vars skolväsen de lärt känna och anpassat sig efter. Detta måste betraktas som orättvist gentemot skoldistriktet och i allra högsta grad obilligt gentemot de obefordrade lärarna. Lärare från andra skoldistrikt, ofta mycket mindre meriterade, kanske yngre, komma att föredragas, utan att de inom skoldistriktet tjänstgörande kunna konkurrera vid platsernas besättande. De i löne- och pensionsavseenden förmånligaste lärartjänsterna inom svensk folkskola skulle komma att besättas utan någon vidare konkurrens. Denna för svenskt befordringsväsen högst besynnerliga princip skulle komma att knäslättas, om de föreslagna bestämmelserna obeskurna komme att antagas.

I ett par yttranden över förslaget, däribland från städernas folkskolinspektörsförbund, har framhållits, att det förhållandet, att inom ett skoldistrikt under längre tid tjänstgjort välmeriterade extra ordinarie lärare, borde kunna betraktas som giltigt skäl för skolöverstyrelsen att jämlikt förslagets punkt 5 c) medgiva fri ansökningsrätt vid uppkommande ledighet. Fråga är, om det ej vore lämpligare att uti punkt 4 generellt medgiva extra ordinarie eller vikarierande lärare, som under minst två läsår eller fyra terminer såsom sådana tjänstgjort inom skoldistriktet, rätt att söka inom distriktet ledigförklarad tjänst.

Utskottet.

Såsom känt är, har skatteutjämningsberedningen för kort tid sedan framlagt ett förslag, vilket, om det genomfördes, skulle innebära, att folkskoleväsendet i mycket stor utsträckning bleve förststatligat. Bland annat skulle lärarpersonalen bliva helt statsavlönad och i samband härmed flyttningskyldighet åläggas lärarna i samma omfattning, som gäller för övrig statsanställd lärarpersonal. Förslaget är för närvarande hänskjutet till olika myndigheter för yttrande. Det synes väsentligen vara detta förhållande, som föranlett, att något förslag nu icke ansetts böra föreläggas riksdagen i fråga om *skyldighet* för lärarna vid folkskoleväsendet att underkasta sig förflyttning till andra skoldistrikt, ehuru den i det föregående omnämnda riksdagsskrivelsen nr 132/1932 åsyftade utredning och förslag om åtgärder i sådan riktning. Man har ansett, att ett ståndpunktstagande till frågan om flyttningskyldighet bör ske först i samband med behandlingen av skatteutjämningsberedningens förslag. I avbidan härå har såsom ett provisorium utarbetats det nu föreliggande förslaget, vilket helt håller sig inom gränserna för den *frivilliga* förflyttningen men genom ledigblivande tjänsters förbehållande i första hand för lärare från skoldistrikt med överflödiga lärarbefattningar förmenats skola innesluta ökade möjligheter till en folkskoleväsendets rationalisering i ekonomiskt organisatoriskt hänseende.

I betraktande av vad sålunda anförts rörande det av skatteutjämnings-

beredningen framlagda förslaget synes det även utskottet vara lämpligt att för närvarande låta anstå med åtgärder för införande av flyttnings*skyldighet* och att i stället nu nöja sig med sådana provisoriska anordningar, som utan rubbning av gällande principer i fråga om lärarnas rättsliga ställning kunna visa sig ägnade att under den närmaste framtiden, till dess frågan om flyttnings*skyldighet* kan tagas upp i förut angivet sammanhang, medverka till ett avvecklande av de lärartjänster, som vid verkställd undersökning befinnas vara obehövlige.

På nu anförda grunder finner sig utskottet icke kunna biträda det i motionerna I: 278 och II: 454 framställda yrkandet.

Kungl. Maj:ts förslag synes utskottet i huvudsak kunna godtagas såsom det provisorium, statsmakterna enligt utskottets mening för närvarande böra stanna vid. Det är givetvis svårt att nu bedöma, huruvida de föreslagna bestämmelserna komma att visa sig tillräckligt verksamma. Skulle de befinnas ej fylla sin uppgift, lär Kungl. Maj:t, som med uppmärksamhet torde komma att iakttaga effekten av de ifrågasatta ändringarna, ej underlåta att härom göra riksdagen underkunnig och framställa förslag om de ytterligare provisoriska åtgärder, som för ändamålet kunna anses behövlige.

På några punkter har utskottet emellertid ansett sig böra förorda ändringar i Kungl. Maj:ts förslag.

Enligt berörda förslag skulle den begränsade ansökningsrätten i första hand avse lärare från skoldistrikt inom det inspektionsområde, där den lediga tjänsten finnes. Först i andra hand, om tillsättningsåtgärderna under angivna betingelse ej ledde till resultat, skulle nämnda rätt enligt skolöverstyrelsens bestämmande kunna utsträckas till annat inspektionsområde. I sista hand skulle, om föregående tillsättningsåtgärder bleve fruktlösa, begränsningen av ansökningsrätten helt bortfalla.

Utskottet anser lämpligt, att redan från början ansökningsrätten får avse ett större område än *ett* inspektionsområde och att, om det första ledigförklarandet visar sig resultatlöst, tjänsten därefter ledigförklaras utan begränsning. Härigenom vinner anordningen i effektivitet och snabbhet och blir dessutom billigare. Man kan exempelvis tänka sig, att tre eller fyra inspektionsområden få utgöra den enhet, till vilken begränsningen hänföres. I sådant fall torde måhända de åligganden, som enligt förslaget skulle påvila vederbörande folkskolinspektör, kunna påläggas den i tjänsten äldste av folkskolinspektörerna i vederbörande område. Även andra sätt att ordna saken kunna emellertid givetvis ifrågakomma. Huvudsaken är, att redan från begynnelsen ansökningsrätten kommer att omfatta en större rayon och att proceduren förenklas på angivet sätt. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma de grunder, efter vilka riket med hänsyn till nu ifrågavarande tillsättningsåtgärder lämpligen bör indelas, ävensom de närmare detaljerna vid anordningens genomförande.

På grund av vad utskottet nu föreslagit torde skäl ej föreligga att, på

sätt i motionerna I: 275 och II: 453 påyrkats, medgiva en särställning för de städer, som i sistnämnda motioner avses.

I fråga om tjänsternas annonsering vill utskottet, i syfte att kostnaderna härför må nedbringas, förorda den anordningen, att därest uppräknig av vederbörande skoldistrikt finnes oundgänglig, sådan uppräknig endast må behöva förekomma i den tidning, i vilken officiella meddelanden offentliggöras, och att i facktidningsannonserna allenast införes en hänvisning härutinnan till annonsen i förstberörda tidning. I samma syfte torde den inskränknigen med avseende å annonserandet böra ske, att endast *en* facktidning enligt Kungl. Maj:ts närmare bestämmande behöver anlitas.

I motionerna I: 262 och II: 447 samt I: 275 och II: 453 har i olika hänseenden föreslagits utvidgning av kretsen av ansökningsberättigade. De i dessa motioner föreslagna åtgärderna äro uppenbarligen ägnade att göra de nya bestämmelserna mindre verksamma och kunna därför väcka betänkligheter. Det i motionerna I: 262 och II: 447 framställda yrkandet, att bestämmelserna skola så avfattas, att ordinarie och tills vidare anställda lärare icke i något fall avstängas från ansökningsrätt till ledigannonserade tjänster inom det skoldistrikt, dit de själva höra, kan utskottet för sin del icke finna äga tillräckligt fog för sig. Utskottet avstyrker därför berörda yrkande. Däremot synas starka billighetsskäl tala för att, på sätt i motionerna I: 275 och II: 453 avses, hänsyn tages till extra ordinarie och vikarierande lärare, som kunna åberopa en längre tids tjänstgöring inom det skoldistrikt, det gäller. Utskottet anser sig dock icke kunna förorda, att en så relativt kort tjänstgöringstid som den i sistnämnda motioner föreslagna eller fyra terminer får grundlägga ansökningsrätt. Enligt utskottets mening bör den fordran uppställas, att tjänstgöringstiden skall hava omfattat minst tio terminer och att med avseende å den effektiva tjänstgöringen under dessa tio terminer de villkor äro uppfyllda, som enligt gällande avlöningsförfattningar äro bestämda beträffande rätt till ålderstillägg för ordinarie och andra härutinnan likställda lärare.

I övrigt har utskottet icke funnit något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och herrar Sjödahls och Anderssons i Falkenberg ovannämnda motioner (I: 275 och II: 453) samt med avslag å herrar Norlings och Svenssons i Landskrona samt herrar Ernfors' m. fl. och Aronsons m. fl. ovannämnda motioner (I: 262 och II: 447 samt I: 278 och II: 454), förklara sig icke hava något att erinra emot att för beredande av ökade möjligheter att indraga lärartjänster vid folkskoleväsendet föreskrifter utfärdas i huvudsaklig överensstämmelse med vad

i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 24 februari 1933 angivits, dock med iakttagande av de ändringar härutinnan, som utskottet ovan förordat.

Stockholm den 28 april 1933.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 63.

Reservation:

av herr *Ernfors*.
